

DVA MUŽOVÉ JEDNÉ ŽENY

Angl. napsal George Barr McCutcheon. Přeložil J. J. Režábek

"Snad to bude jen k vašemu prospěchu, že Raggles neuvádí skutečného Roxbury. Stěží vás vydrží, kdykoli Roxy líbá Edithu."
"Kousl jej už někdy za to?"
"Nikoli, pochybuji, avšak Roxy kopne ho při každé příležitosti."
"To jej asi unavuje — kopat i libati najednou!"
"Raggles jest velmi zářliv, rozumíte?"
"To jest více, než mohu říci o druhém, starém Roxy. Ale pokusím se, abych tomu předešel tím, že přinutím Edithu, aby se držela daleko ode mne," pravil mračně se. "Nezapadlo vás již, že Tootles bude spíše na obtíž při slézání hor?"
"Oh, můj drahý Roxbury! Nechal byste malého miláčka doma v tomto hrozném borku?"

"Jsem jist, že bych neměl být kárán, že jsem ji nechal doma," protestoval. "Vždyť neexistovala ještě před půl hodinou. Nebe! Jak jste se zarazila!"

Zbytek dne strávil Brock seznamováním se se svojí rodinou nebo spíše se svými svěcení. Byly tu zvyky a náklonnosti, žádosti a omezení, které musil přivoučit si s naprostou dokonalostí. Z Ragglesa učinil si přítele bez dlouhého namáhání. Psi jevil k němu vždycky náklonnost, přiznal se skromně. Tootles byla méně poctivá. Dala se vždycky do hrozného křiku, kdykoli ovila se tvář tvář svému novému otci. Jeho odvaha počínala rychle mizet. Jeho opravdové pokusy sbližování byly ve skutečnosti neslavnými ústupy. Pobádán jsa naléháním Constance, chopil se znovu svých pokusů a konečně byl odměněn poznáním, že se děcko vzdalo. V poledne byl vítězem. Tootles mu dovořila, aby ji nosil sem a tam po peronu stanic, kde vlak právě dělá chvilu stál (byla příliš mladá, než aby poznala, jakému nebezpečí jde vstříci). Editha a Constance a chůvou, zářící radostí a s O'Brienovou, tleskaly hloucně, když navrátil se ze své první procházky a malou Tootles, doprovázen jsa radostným štěkáním Ragglesa. Laskavé matičky v zástupu pospíchajících cestujících měly dosti času prohlédnouti si ho a usmát se, jakoby říci chtěly: "Jak vzorný muž!" Slyšel to skoro a bezpochyby bylo to přičinou temně červené, která rozlila se mu po obličej.

"Také jí někdy napláčete?", tázal se jednou paní Mederoftové, když Tootles učinil silný útok na jeho nos, způsobila, že z jeho očí vytryskly slzy. V jejích šedých očích objevil se záchvat strachu a rychle vytrhla provinivši se Tootles z jeho náruče.

Slečna Fowlerová přidržovala jej neustále k práci, radice mu, jak nosit monokl a uče jej anglické výslovnosti, z kterýchž předmětů neovládá ani jeden tak, aby uspokojil její kritické požadavky. Opravdu, celý den pracoval s vytrvalostí, ne-li tvrdostí otroka, těžkou práci konajíc. Neměl času, aby mohl si odpocínouti. Vždycky vyskytlo se něco nového, aby se vykonalo, naučilo, nebo odnaučilo; jeho den byl pln práce, až k přepracování. Byl hlavou rodiny.

Žena jeho byla vtěleným klidem. Stačila si sama. Jestliže právě nebyla se pozorováním Brockových nehod a nesnází, dřímala nebo čtla, nebo poslala si jej pro studené nápoje. Se vším sobectvím poslušné ženy spokojila se tím, že sváděla zodpovědnost za všechny na vždy prospěšné a užitečné stvoření — společnické sestru.

Brock posílal ve jménu jejím telegramy z měst, ležících na trati, kterou projížděl — z Ulmu, Mnichova, Salzburgu a jiných — a všechny platil skutečnému Mederoftovi v Londýně, ale byly posílány na smyšlenou osobu v ulici Great Russell, jak bylo umluveno mezi oběma spiklenci. Různily se málo, neboť v každém monotónně opakovalo se sdělení o zdraví jejím i malého Tootles. Roxbury již též se z depek, které mu přinášely radostné sdělení i když vzbouřovaly jej ze spánku, i když nezastihlo jej několik jejích najednou a dostaly se mu teprv příští den v celém svazku do rukou. Snad byl také velice potěšen, když v depech z Mnichova se dočetl, že Roxbury byl opravdu k pomilování. Sdělovala s ním v nejděším svém telegramu, že jest ráda, že dítě začíná milovati svého otce čím dál tím více.

Na kterési stanici málem byl by Brockovi ujel vlak. Vyskočil naň, když již kola se otáčela. Když sklesl jsa upocen a unaven na sedadlo proti své paní a její sestře, paní pozvedla k němu své oči z knihy a tázala se lehce zřivně:

"Máte radost ze svých líbánek, Roxbury?"

"Ohromnou!" zvolal, avšak teprve, když podíval se Constance do očí a zachytil její plachý pohled. "Či nemáme?" ptal se slečny Fowlerové a oči se mu smály. Usmála se roztomile.

"Myslím, že jste takový roztomilý společník," poznamenala paní Mederoftová, tentokrát zřivněji zpíla, jako kdyby byla doma. Té noci — již ve Vídni — Brock odebral se brzy na lože, jsa znaven, ale šťasten a nestaraje se, co přinese zítřek, jaké další příhody naskytnou se mu a jeho švagrovou a ženou, která byla oddána — s jiným mužem.

KAPITOLA PÁTÁ. Vzdálení bratránci.

Ke konci týdne Brock byl již docela "zdomáčený" — abychom použili výrazu, který vynalezla jeho nová švagrová. Pravda, podstoupil několik očištných zkoušek a pozbyl nemálo svého orientačního smyslu, avšak nabyl ho rychle znovu, když cestička stala se sešládnější a méně skrytou. Především byl hrozně nevybíravý, pokud se táke styčení na jméno Mederoft; avšak abychom ospravedlnili tuto nebalost, je nutno připomenouti, že upadl do stavu, který mu sotva dovořil znáti své vlastní jméno, tím méně jiného. Byl pod vlivem konzel. Pročež nezvěštil na tom, jaké jméno přešlechl. Mohl odpověděti právě tak na jedno, jako na druhé.

S klidem neváhala si telegramů a dopisů adresovaných Roxbury Mederoftovi a jasnou dokonce dřepěl jako pařez, zatím co každý díval se naň upřeně, když předseda sjedou architektů tázal se, zdali pan Mederoft chce něco říci k předmětu, jenž byl projednáván. Byl nucen a patrně rozpaky připodístiti svoji nebalost vadě slušově — ústředí, kterou má od narození. Za to byl potrestán tím, že musil poslouchati promáčení svého jména a jednotlivých řečí tak hlasitě, že se červenal hanbou. V Bristolu, v divadle, v Liechtensteinské galerii, v parcích — až šel kanouk — promluvil-li naň některý z geniálních architektů, vždycky učinil tak hlasem, který vždy vzbuzoval pozornost přítomných. Byl by je slyšet, kdyby byli vzdáleni od něho osm řad. Stalo se mu zvykem, že instinktivně zvedal ruku k uchu, když se některý z nich objevil a ušel jej dřívě.

"To mám z toho, že jsem lhal," nařikal žalostně. Constance vyslovila mu svoji soustrasť. "Myslíte, že to nebudou pavašovat za podvůd, že na mne také vy nekážete?"

"Můžete jim to vysvětliti, že rozumíte všemu, co říkám, dle pohybu svých rtů," odpovídkou. Ohromně se mu ulevilo.

Povášlivá nesnáze vznikla v Bristolu při objednávání pokojů. Neudávaje podrobných příčin, Brock spokojl se resignovaně s jediným pokojem, který byl prázdný v přeplněném hotelu, malíčkým a pod samou střechou s vyhlídkou na střechy a komíny. Musil sejti dolů pro svoji ranal koupel, ale nikdy se k ní nedostal, protože ne-

chtěl státi v řadě a čekati, až na něho dojde. Paní Mederoftová měla nejlepší pokoj v hotelu z něhož byla pěkná vyhlídka na krásné náměstí. Constance z dobroty svého srdce nabídlu mu svůj vlastní pokoj, jenž sousedil s pokojem její sestry, s tou podmínkou, že jí Edith vezme k sobě. Edith byla ochotna, ale učinila moudrou námitku, že klepavé slůžky po případe posuzovaly by jinak tuto výměnu.

Roxbury Mederoftovi zůstal tedy jeho pokojík pod střechou, který sousedil mimo to se zdviž. Hlava jeho postele byla v sousedství horního mechanismu zdviže; dělila je pouze tenká zeď. Francouzský architekt, který měl svůj pokoj na blízku, setkal se s Brockem v předání ráno po první noci. Měl oči vpadlé a zíralo z nich zoufalství. Křičel Brockovi do ucha smutnou gratulaci, jakoby jeho ucho nebylo vyrušováo celou noc skřípajícími kolečky a prašticemi lany.

"M'áieur jest velmi šťasten, že jest stížen takovou vadou," křičel. "Tisíckrát za noc jsem si přál, abych byl také hluchý. Ach! Někdy taková vada, jakou máte vy, m'áieur, je pravým dobrodiním."

Události spěly ku předu hladee, ba i veselé, po několika dnech. Byli všichni mládí a plni radostí ze života. Smáli se v ústraní nezdarům a nebezpečím. Bavili se komikou, která byla v atmosféře je obklopující. Navštěvovali parky a zábavná místa, zámeček Shoenbrunn, císarské stáje, veselé vídeňské Benátky, chodili do opery a koncertů, vždycky v nejopatrnější "trojici," jak Brock nazval jejich společnost. Jako poslušný manžel, vždy bral s sebou na vyjíždění "jste nejen nejvzornější ženou, paní Mederoftová," vyjádřil se častokrát, "nýbrž i neobyčejně příjemnou společnicí. Nevím, jak bychom mohli, Constance a já, být bez vás."

Avšak doba těžké zkoušky teprv nyní nastávala. Rodneyovi měli přijeti pátého dne z Berlína. Ač bylo skutečností, že "známost" ze Seattle nikdy neviděla slavného Mederofta, manželé své vzdálené sestřenky, přece byl tu stále znepokojující strach, že poznají jej nebo spíše nebudou jej moci poznati! — dle obrázků, které se jim snad náhodou dostaly do rukou. Mimo to byla tu vždycky možnost, že viděli, neb setkali se s Brockem v New Yorku. S největší zálostí Brock doznal, že seznámil se na neštěstí s mnohými lidmi, na které rychle zapomněl, ale kteří zřídka zapomněli na něho. Nic překvapujícího, že Mederoftovi byli velmi znepokojeni, kterýžto stav nezdržel se ani dost málo, když přiblížil se čas příjezdu vlaku od severu. Constance snažila se energicky dodati myslí duším stísněných spiklenců.

"M'áieur jest velmi šťasten, že jest stížen takovou vadou." — Svou Ženu. A byl přes to vše statečným mužem. Bojíte se o Edith, ale nemůžete být jako onen rudoch? —

"Toť všechno velmi hezké," řekl žalostně Brock. "Mohli však svůj zmatek zakrýt válečnou barvou. Nezapomínejte na to, moje drahá! Představte si různost v našem zakuklení — válečná barva v obličejích proti monoklu! Mimo to, nemusil mluviti londýnskou angličtinou. A co nad to více, obýval wigwam a nemusil vysvětlovati proč má svou ložnici až pod samou střechou eizineum, s kterými se setkal."

"To je trochu hloupé," doznala upřímně. "Avšak, nemohl by ste říci, že trpíte nespavostí a že nemůžete usnouti, jen když jste hodně vysoko nad hlukem ulice?"

Podíval se na ni s výrazem, jenž činil slovní odpověď na tento návrh docela zbytečnou.

"Chůva říká, že Tootles zapomněla na skutečného otce," pokračovala po chvilí. "Hleďte, jak dovedně hrajete svoji úlohu."

Díval se však stále se strachem, jsa nepřesvědčen, na cestu před sebou. Jeli po hlavní třídě.

"Doufám, že jsem nezpůsobil Roxburymu rozpaků v interview, který jsem poskytl stran nových method v pracích z ohnivzdorného dřeva pro úradovny a hotely. Dozvěděl jsem se potom, že jest v prudkém odporu proti této soustavě. Já jsem ji hájil. Bude snad mítí ložnici času, aby vysvětlil změnu svého smýšlení."

Ale ve skutečnosti, když Mederoft, skrývající se v Londýně, ušel reprodukováný interview v Times, provázený dokonce redakčními poznámkami o neobyčejném stanovisku Angličana, který sehopnotní by všeobecně uznávány, ale považován byl za konservativního, byl přiveden takřka z míry. Příští dva nebo tři dni noviny přinášely zřídka články architektů a stavitelů, v nichž byl nešťastný Mederoft kritisován pro hájení nepraktických a pověstných New Yorkských method v konstrukci, jichž byl starodávný Londýn ani nemesil, ani o nich nezprávěl. Společenské zprávy o Mederoftových, jak byly sdělovány korespondenty, mohly zakrýti tuto nešťastnou výměnu, ale pokud týkalo se Mederoftova klidu duševního, nic nemohlo přivesti pozornost k okolnosti, že Mederoft není v Londýně v této kromobyčejné době tak rozhodně, jako vídeňský interview a jeho neobhájené stanovisko. Ani nejchytřejší nepřítel nemohl podceňivati Mederofta, že by mohl trpělivě seděti v Londýně, když naň bylo útočeno. Nalezl malou útěchu v pomyšlení, že na konec bude ospravedlněn.

Při návratu do Bristolu, Brock a slečna Fowlerová našli krásnou Edith v politování hodném stavu rozdělení. Tvrdila znovu a znovu, že nebudě moci podivati se Rodneyovým lo očí. Bylo to více, než na co stačily její síly. Byla jista tím, že něco se nezařadí. — Proč — ach, proč bylo nutno křamat Rodneyovy? Proč by měli býtí i oni udržováni v klamučené domění? Proč tu nebyl Roxbury, aby poradil moudře, aby radil stále až do té doby, dokud falšný manželský párek vše úplně neskončí. Konečně rozhodla se se slzami v očích, a nechtěla poslechnati důvodů, žádosti a přemlouvání. Potom "brock sice ukrutně, ale účinně prohlásil, že má v úmyslu vzdáti se své úlohy, poněvadž také on chce si zachovati četu. Na to rychle vzplanula a vinita jej ze zrady na jeho nejlepšího přítele, Roxbury Mederoftovi, jenž vložil celou důvěru v jeho přátelství a oddanost. Jak pak možno očekávati, aby ona, slabá žena, pokračovala ve hře, když už, na kterém všechno záviselo, obrátil se na útup v tomto kritickém okamžiku?

Mohl byste mítí srdce k tomu, abyste zmínil více?" pravila rozhorleně. Zíral na ni s udušeným úžasem. "Roxbury vám toha nikdy nezapomene. Oba jsme mladí ve vás celou důvěru, pane Brocku, s vy —"

"Ticho! Řekni: 'Roxbury, drahoušku!'" vpadla do řeči praktická Constance, "stejný mají uš, moji drazí!" (Překřičování.)

Frank Svoboda
Umělecký závod
POMNÍKOVÝ
Největší
sklad pomníků
ve Spojených Státech
1215-25 So. 13th Str.
OMAHA, NEBR.
Phones:
Office: Douglas 1872.
Residence: Douglas 5216

CALIFORNIE
má ideální podnebí, bez bouří, bez krup, bez zhoubných větrů, bez náhlých změn povětřnosti. Má dobré vody a úrodnou půdu. Deset akřů Vás užíví. Brzké otevření panamského průplavu a světová výstava žene ceny pozemků na hornu.
Píšte si o kuličku "Californie a její výhody" a cenník pozemků 1-1f
Josef Křikač, Clarkson, Nebr.

Pozor! Pozor!
Buďte bedliví, když opuštíte káru a neobcházte ji nikdy zadem, dokud jste se drive nepřesvědčili, že nejede jiná kára opáčným směrem. Nepozornost může snadno být příčinou vážné nehody. Pomozte nám svým počínáním, zabránit možnému případu neštěstí.
Omaha & Council Bluffs Street R. R. Co.

Metz Bros. Brewing Co.
Telefon Douglas 119
Vaří a lahvuji vyborné jen pivo.
Můžete se na tento starý a osvědčený závod spolehnouti.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD
BALTIMORE - BREMEN
Velké, moderní, dvoustroubové jednokajutové parníky. Lahodná jídla. Pohodlí bez přepychu.
Všechny kajuty uprostřed lodi. Naprostá bezpečnost.
Bezdrátová telegrafie. Podmořské signály.
Přiměřené ceny:
Druhá kajuta.....\$57.00
Třetí kajuta.....\$35.00
Pouze na "Rhein", "Main" a "Neckar".
Mezipalubí.....\$33.00
Když jedete navštívit starý domov v Čechách, jeďte přes Baltimore.
Když posíláte pro své příbuzné neb přátely, by přijeli do Ameriky z Čech, kupte jim vyplacené listky přes Baltimore.
O úplné podrobnosti požádejte:
A. SCHUMACHER & CO., General Agents, BALTIMORE,
H. CLAUSENIUS & CO., General Western Agents, CHICAGO,
aneb jejich zástupce v celých Spojených Státech.

SAMOŽITNÁ
WHISKY NA GALLONY
10,000 gallonů za následující ceny:
Každá tato se vyrovná každé 4-dolarové hotovce a znehodotní se při spážení, navrátíme Vám peníze.
2 galony \$4.25
3 galony \$6.00
5 galonů \$9.75
10 gallonů \$18.00
1 gal. \$2.65
VYPLACENE
Dovez vyplacen.
Objednejte přímo z této oznamy.
Přesvědčte se a uvidíte se světi od hotovce přemenu. Zboží nejlepší jakosti za nejlepší ceny. Za opravdové dávkování a spolehlivost se řiďte. Píšte si o každý oznam listky.
Harvest King Distilling Co.
506-12 West 10th St., KANSAS CITY, MO. B. 13.
Základní sídlo v Kansasu. Poskytují jim Vaši přítelští objednat. Označte se před každou objednávkou.

Předplaťte svým přátelům "Pokrok."